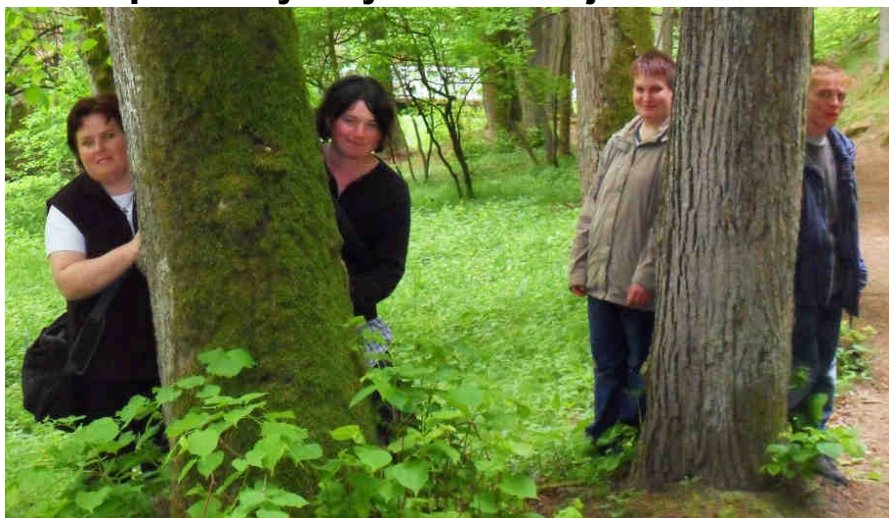

Nová várka jednoduchých receptů z čihovické kapsy

Když jsme v lednu 2010 vydávali první knihu snadných receptů z Čihovické kapsy (aneb sám sobě kuchařem, snadno, rychle a levně!), slibovali jsme její případné doplnění a pokračování. Tímto slib plníme. K třiceti prvním receptům nyní přidáváme pod názvem Recepty z Čihovické kapsy 2 dalších dvacet jednoduchých jídel. „Všechny recepty byly ověřeny v rámci našich kuchařských setkání služby Podpora samostatného bydlení a Sociální rehabilitace. Jsou opět uzpůsobeny pro jednu osobu a jsou určeny pro opětovné využití všem uživatelům našich sociálních služeb, ale i dalším zájemcům, kteří hledají jednoduchého pomocníka s jednoduchými recepty na samostatnou přípravu jídla ve svém samostatném bydlení a životě,“ vysvětluje Zdeněk Gloz, sociální pracovník Domova sv. Anežky. Kniha receptů je opět dostupná v elektronické podobě na stránkách www.anezka-tyrn.cz a najdete v ní například guláš na černém pivu, čínské nudle, koprovou omáčku, zapečený chleba, cmundu na pekáči truhláře Toma, mrkvové sušenky, buchtu s ananášem, krabí pomazánku, kynuté knedlíky, zelňáky podle modeláře Tomáše a mnoho dalších. Tak ať recepty pomáhají a připravené jídlo chutná! (redakce)

Další z pravidelných výletů: Poznali jsme Novohradsko

Další z pravidelných sobotních výletů uživatelů podpory samostatného bydlení a sociální rehabilitace nás koncem května zavedl do městečka Nové Hradky a jeho okolí. Ke stálci výletů Tomáši Dvořákovi se přidala také nová sobotní výletnice Katka Harantová. V Budějovicích se k nám přidala ještě naše stará dobrá dobrovolnice z Anglie Natálka a po zahvízdání příšťalky výpravčí jsme se rozjeli vlakem k našemu cíli. Od nádraží jsme pěšky doputovali do Nových Hradů – k zámku, kde na nás čekala první ze tří sobotních kešek. Na náměstí se k nám přidala Jitka Václavíková – naše průvodkyně po hradu a okolí. Stihli jsme si prohlédnout servitský klášter a jeho zahrady, barokní lékárnu, hřbitov, hrobku rodu Buquoyů. Těšili jsme se na vodopád v Terčině údolí, ale k naší smůle byl mimo provoz. Tak alespoň vladycká tvrz Cuknštejn a vodní nádrž Humenice. A pak už jen vynikající novohradská zmrzlina a plní nových zážitků a s unavenými nohama jsme se rozjeli zpátky domů. Tož pěkné to bylo, kdo se přidá příště? (Z. Gloz)

Změna v Anežce: Za Zdeňka Gloze Ing. Tomáš Slunečko

Na přelomu června a července dochází v Domově sv. Anežky k částečnému „střídání stráží“. Po dvou letech vystřídá Zdeňka Gloze odjíždějícího na dlouhodobou studijní stáž do Afriky nový kolega, Ing. Tomáš Slunečko. Ten v minulosti působil například v pobytovém zařízení pro osoby se zdravotním postižením v Odlochovicích. Nyní se tedy zapojuje do práce u nás v Anežce a bude mít kromě jiného na starosti poskytování sociální služby podpora samostatného bydlení. A Zdeněk? Ten přislíbil, že v některém z příštích vydání Čihovických listů naplní „africké okénko“. (redakce)

Dva Tomášové připravili výstavu „Na křídlech letadel“

Naši dva Tomášové se poslední rok v rámci služby podpora samostatného bydlení a sociální rehabilitace věnovali společně leteckému modelářství (v Čihovických listech jsme o tom psali v listopadu 2010). Aby se pochlubili se svými výsledky, rozhodli se uspořádat pro všechny z Anežky i pro veřejnost malou výstavu modelů. Těch bylo nakonec bezmála pětadvacet. Krásné počasí umožnilo uskutečnit tuto akci jako velice vydařenou „zahradní slavnost“ na dvorku U svaté Kateřiny. Vše doplnil hudební doprovod DJ Káji Pampalíny a malá ochutnávka moravských vín, kterou zajišťovaly hostesky Jitka a Klárka. Uživatelé sociální rehabilitace připravili pro tuto příležitost s pomocí Aničky Valtrové výborné slané pečivo. Moc nás všechny potěšila návštěva Edity a Petra Cíchoých, obou rodičů Tomáše Dvořáka, pana Františka Krejčího a našich kolegyní, které jsou momentálně na mateřské dovolené a ratolesti přivedli s sebou. Byl to zkrátka moc příjemný a povedený podvečer a zahradní slavnost. Všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu akce patří velký dík. (Zdeněk Gloz)

Pozvání na výstavu do Temelína

Přijďte, dívejte se a nakupujte! Zveme vás k návštěvě letní prodejní výstavy chráněných dílen Domova sv. Anežky v Informačním centru JE Temelín Vysoký Hrádek. Výstava potrvá do konce srpna a budou na ní k vidění také několik nových obrazů z naší Výtvarné dílny. Je otevřeno každý den (včetně sobot a nedělí) od 9.00 do 17.30 hod.. Prohlídka celé velmi zajímavé expozice je zdarma. GPS: Loc: 49°10'52.07"N, 14°23'9.611"E. Moc děkujeme za vstřícnost a pomoc pracovníků Informačního centra a těšíme se také na vaši návštěvu. (red)

Vůle čtyř zakladatelů: Linhart nakročil k samostatnosti

Čtyři zakladatelé – Obec Chelčice, Občanské sdružení Mája-Tvořivé Chelčice, REK servis s.r.o. a společnost ZEMCHEBA, s.r.o. založili na začátku června obecně prospěšnou společnost Chelčický domov sv. Linharta, o.p.s. (vznikla 10.6.2011 zápisem do rejstříku u Krajského soudu v Č. Budějovicích) „*Ide o plánovaný a důležitý krok a předpoklad k tomu, aby nová společnost mohla příští rok touto dobou převzít provoz sociálně terapeutických dílen od Domova sv. Anežky, o.p.s.,*“ vysvětluje Jan Šesták z Domova sv. Anežky. „*Novou společnost nyní čeká ustavení a zahájení činnosti všech orgánů společnosti, příprava směrnic, dokumentů a personálního zajištění pro registraci sociální služby, zajištění účetní podpory a hledání zdrojů pro financování provozu v roce 2012,*“ říká ředitelka nové společnosti Stanislava Lenkerová. Velké úsilí podle jejích slov zaměří nová společnost ve spolupráci s Obcí Chelčice také na pokračování postupné obnovy a rekonstrukce objektu domova - bývalé fary a diskusi o dalších možných aktivitách společnosti ve prospěch obyvatel Chelčic. Dílčím krokem k osamostatňování je ale také avizovaný start internetových stránek Chelčického domova. Najdete je na www.linhart-chelcice.cz. (redakce)

Za usilovnou práci produkty zahrady k radosti a užitku

Bezinková šťáva, pampeliškový med, ředkvičky, kedlubny, salát, bylinky...to jsou produkty, které přineslo letošní jaro a začátek léta a především pak usilovná práce uživatelů a pracovníků Chelčického domova sv. Linharta. „*Chodíme na zahradu téměř každý den, když to počasí dovolí,*“ říká Stanislava Lenkerová, vedoucí chelčického domova a dodává: „*Musím všechny pochválit, každý se snaží přispět tím, co dokáže nebo čemu se naučí. Bezinkovou šťávu všichni chválí, ze zeleniny si všichni společně připravujeme saláty. Zkrátka zahrada nám přináší spoustu práce, ale její produkty také velkou radost a užitek.*“ Tak ať to roste dál! (redakce)

Provoz sociálně terapeutické dílny Chelčický domov sv. Linharta je financován z Individuálního projektu Jihočeského kraje "Podpora sociálních služeb v Jihočeském kraji" (CZ.1.4/3.1.00/05.00014) spolufinancovaného Evropskou unií v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Více na www.individualni-projekt.cz

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Ohlasy „kečerů“ na hájemství vodníka Bubu

V minulém vydání Čihovických listů jsme psali o nové kešce (geocachingová skrýš), kterou tým Anežky spolu s Karlem Domínem umístil u rybníka u Koloděj nad Lužnicí v místech, kde vládne vodník Bubu. Více než 35 kečerských týmů už toto neuvěřitelně zajímavé místo navštívilo a o svých odlovehách zanechali pozoruhodné zprávy na internetu (www.geocaching.com). Některé přetiskujeme:

June 5 by klimas & jane: Velký biker Cernoch mi vyprávěl o kouzelném místě nekde v lesích u rybníka nad Kolodějí. Jaké bylo překvapení, když jsme při průzkumu kešek v okolí Týna narazili na tuto! Nemohli jsme odolat. Díky za umístění kešky, tohle místo musí videt plno lidí a snad dlouho vydrží.

June 5 by WildWest-CZ: Toto místo mi spravilo náladu. Místo je opravdu kouzelné, Bubu, vodní mlýnek, spousta barevných vetřníku,... Chviléma jsem si připadal jak ve filmu Karlík a továrna na cokoládu :-). Před tím pánem co to tu vybuřoval, klobouk dolu. Je videt že to tu má opravdu moc rád.

May 22 by Aichah: Díky za krabicku, ke které mi nějak dochází slova a stále ještě nevím, co si mám o místu myslet. Ta premira vetřníku, ceduli, pomlazeček, hrníčku a postavicek...co na to říct. Každopadne jedno z nejzajímavějších míst, jaké jsem díky geocachingu navštívila. A líbilo se nam tu. (redakce)

Jaro ve znamení dílenského a kancelářského nábytku

Letošní jaro se v naší chráněné truhlářské dílně neslo ve znamení dvou významných objednávek kancelářského a dílenského nábytku. Jednou z nich byla zakázka na kompletní vybavení kanceláře Městského úřadu v Hluboké nad Vltavou (www.hluboka.cz). Druhou pak vybavení kancelářů a zázemí pro zaměstnance v nové týnské provozovně firmy Rumpold (www.rumpold.cz). Jsme rádi, že byli oba odběratelé spokojeni a těšíme se na další zájemce o kancelářský nábytek, kteří mohou o naší práci u těchto zákazníků získat reference. Moc děkujeme za podporu chráněné truhlářské dílny. (red)

ČEZ dobrovolníci v Linhartovi

Ve dnech 8. a 9. června k nám do Linharta v Chelčicích zavítali pomáhat dobrovolníci z akciové společnosti ČEZ. Ve středu tři muži a ve čtvrtek tři ženy. Pánové se statečně postavili k cirkulárce a nařezali dřevo, které pak narovnali do dřevníku. Odvezli kameny z prostoru vedle dřevníku, kde bychom rádi vybuřovali pergolu. Dobrovolnice pomáhaly s pletím záhonů, vysekaly trávu kolem stromů na zahradě a také ořezaly suché větve ze stromů. Velký zážitek jim zprostředkoval pan Vlček, když je vyvezl traktorem. Všichni dobrovolníci ocenili naši letošní bezinkovou šťávu, pro někoho se dokonce ukázala jako návyková. Naši uživatelé si zase rozšířili znalosti o elektrárně Temelín a diskutovali s odborníky na nejrůznější energetická témata. Moc děkujeme za pomoc. Doufáme, že jim práce na čerstvém vzduchu přijde v kanceláři vhod a těšíme se na další spolupráci. (M. Cinádrová)

ČIHOVICKÉ LISTY No 132

Čihovické listy jsou interním informačním materiálem Domova sv. Anežky, o.p.s., za jejich obsah odpovídá a redakci každého vydání vede ředitel společnosti

● putování 2011 ●

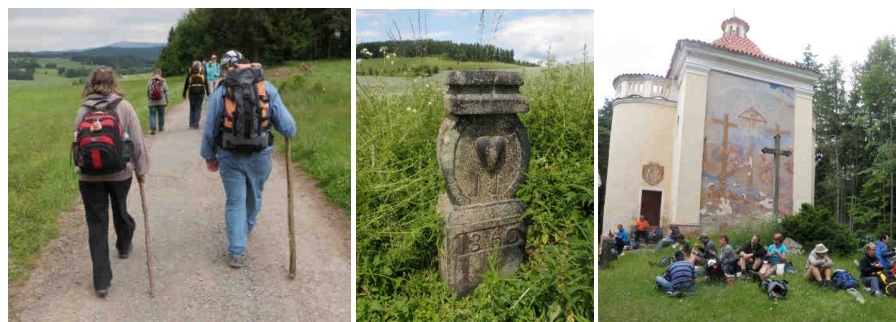
Máme o 45 kilometrů blíž k Santiagu de Compostela

Poslední červnový víkend (24.-26.6.) se uskutečnila již 5. etapa společného pěšího putování po stezce za svatým Jakubem. Zase jsme vzali mušle, batohy, deničky a po pátečním ranním požehnání od faráře Marka Donnerstaga v čihovické kapli svaté Anežky jsme se vydali na pokračování naší cesty. Přinášíme vám aktuální exkluzivní informace a fotoreportáž.

Pro připomenutí – proč putujeme?

Inspirováni svatojakubskou poutní tradicí putujeme společně pěšky už od roku 2007. Výchozím bodem byl Heidenreichstein v Dolním Rakousku, kde je naše partnerské centrum Zuversicht. Každý rok v červnu během tří dnů popojdeme o kousek dále. Vzdáleným cílem je Santiago de Compostela ve Španělsku, kde je hrob svatého Jakuba. K dnešnímu dni máme za sebou společných 225 kilometrů. Během nich jsme toho opravdu hodně prožili, viděli, potkali jsme zajímavé lidi a navštívili kouzelná místa. Ke společnému putování chceme inspirovat i ostatní. Proto vznikl z trasy Heidenreichstein – Helfenburk zajímavý a netradiční průvodce, kde najdete mapy, itineráře, ale i autentické zážitky a povídky o místech, kterými jsme prošli. Průvodce najdete na www.anezka-tyn.cz.

Kudy jsme letos putovali?

Výchozím bodem byl hrad Helfenburk (loňské cílové místo). Letošní trasa byla ve znamení modré turistické značky. Cesta nás vedla dále přes Čepřovice do Volyně, kde jsme nocovali v internátu. Sobota pokračovala cestou přes Čestice, Vacovice, Vacov až do kempu v Rohanově, tam jsme spali ve stanech. V neděli jsme vystoupali na vrch Javorník a poté sestoupili do obce Nicov. Závěr obstaral výborný oběd v obecní hospodě. Celkem jsme absolvovali 45 kilometrů většinou kopcovitým terénem Pošumaví a Šumavy.

Leporelo fotografií z našeho letošního putování alespoň zprostředkovaně přibližuje bezvadnou atmosféru, která panovala mezi účastníky cesty za svatým Jakubem.

S obdivem a poděkováním

Skláníme se s obdivem přede všemi poutníky, kteří i v letošním roce překonali své těžkosti na cestě a přitom byli dobrými kamarády a spolucestovateli. Moc děkujeme všem, kteří se na přípravě a uskutečnění letošní 5. etapy putování podíleli (hlavně Vít Kršul, Zdeněk Toušek, Honza Šesták, Jitka Mládková). A moc děkujeme všem, kteří toto putování finančně podpořili. Vivat!

Kdo letos putoval?

Bylo nás 32. Z Domova sv. Anežky: Tomáš Jára, Tomáš Pavelka, Klára Žluvová, Tomáš Dvořák, Vítek Zákostelecký, Robert Rohlena, František Bandy, Petr Maxa, Lenka Hintermüllerová, Karel Domín, Marcela Brezinová, Luboš Jiříček, Katka Harantová, Jitka Mládková, Petra Dvořáková, Tomáš Slunečko a Honza Šesták. K tomu kamarádi Zdeněk Toušek a Vít Kršul a dvě studentky dobrovolnice Vladka Procházková a Adéla Lukášová. A z Tagesstätte Zuversicht v Heidenreichsteinu dalších 11 poutníků v čele se Stephanem Zimmem a Karlem Immervollem.

Střípky z letošního putování

- Sice je konec června, ale teploty tomu moc neodpovídaly. Dokonce nám bývalo chvílemi i zima. Ale pro pěší pochod jsme si lepší počasí nemohli přát.
- Zmokli jsme jen jednou a ještě k tomu krátce.
- Katka šla s námi letos poprvé. Zvládla to prostě senzačně.
- Nejfotografovanějším objektem se stal model autobusu, který s sebou nesl celé tři dny Vítek. Na kamenech v lese, na pomníku padlým, u rozhledny, v posteli, v restauraci, tam všude se tento Vítkův miláček objevil.
- Opět jsme na cestě měli zajímavá zastavení. A tak jsme se dozvěděli zase něco nového, například o Karlu Klostermannovi, o polních cestách, remízcích, o rozhlednách, o kohoutím kříží, o alejích, o selském baroku, o poustevnách nebo o elektrickém vedení. Každé zastavení jsme si díky samolepkám uchovali v našem poutnickém deníčku.
- Fanda ve svém vojenském oblečení zajišťoval naši ochranu. Ale musel jít vpředu, jinak nás vždy začínal ztrácet z obzoru.
- S přibývajícími kilometry se objevovalo v poutnických rukách čím dál více poutnických holí.
- Nejkrásnější část cesty, to sliboval průzkumník Vít a při cestě mezi Česticemi a Vacovicemi. Měl pravdu. Nádherný výhled na Šumavu, cesta mezi pastvinami a poli, ovce, krávy, lesní jahody, zkrátka nádhera. Jen ta vyšlápnutá kravská lejna hned na začátku úseku trochu kazila radost.
- Myslím, že na vynikající knedlíčkovou polévku, vepřo-knedlo-zelo a zákusek v nicovské hospodě opravdu dlouho nezapomeneme. Byla to nadmíru dobrá tečka.
- Pan farář Marek Donnesntag nás přijel na motorce zkontrolovat do Nicova, jestli jsme opravdu došli. Byl spokojený, zvládli jsme to.

